

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetést ár fél évre 5 koronára.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kiszámlák küldendők.
Előfizetést ár fél évre 5 koronára.
Kiszámlák nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Tisztelt előfizetőinkhez. — A nagytőzsde a fővárosban. — A dohány-kisárusoknak. — A m. kir. szabad, osztálysorsjáték kezelési szabályai. Szerkesztői üzenetek. — Hírletek.

Tisztelt előfizetőinket,

kiknek előfizetési ideje ezen számmal lejár, felkérjük, hogy az előfizetési összeget **2 frt 50 krt** postautalvánnyal címünkre küldeni kegyeskedjenek.

A „Dohányárusok Közlönye”

kiadóhivatala

Budapest, VII., Károly-körút 7.

A nagytőzsde a fővárosban.

A főváros 10 kerületében évente körülbelül 8 millió forint fogyasztást érnek el, a miért a m. k. dohányjövődék körülbelül 56,000 frt fogyasztási jutalekot fizet. Ha vesszük, hogy ez a nagy mennyiségű árut 9 dohány nagytőzsde-tulajdonos bocsátja áruba, kik közül mind egyik magas üzletbért, vitelköltséget, kamatvesztéséget a pénzüknél, veszteséget a ládáknál, munkadíjakat, világítást, adót stb. kénytelen fizetni, nem tévedünk, ha e megközelítő költségeket, melyeket a nagybani eladás követel 100.000 frton felülre becsüljük.

Némelyik avatatlan hitetlenül rázza majd fejét és önmagától fogja majd kérdezni, hogy milyen okból fizetnek rá ezen kereskedők üzletükre 44,000 frinton. Egy logikusan gondolkodó ember előtt sem lesz világos, hogy ez lehetséges, ha nem jut tudomására, hogy mindegyik nagytőzsde, kistőzsdevel van összekötve, mely utóbbi arra van hivatva, hogy a deficitet fedezze és a tulajdonképeni hasznot hajtja.

Ha a dohány nagybani eladás azonos egy csupán üzleti vállalkozással, tulajdonképen nem is kifogásolható, mivel minden kereskedő tudja hol és hogyan keresse és találja meg hasznát; de itt nem lehet csupán üzleti eljárásról szó és pedig azon okból nem, mert a kistőzsdések intézménye is létezik, kik ezen kezelést által évente körülbelül 700,000 forinttal károsodnak.

Ha már helyben is hagyjuk azt, hogy a nagyáruda a fővárosban kisáruda nélkül nem létezhetne, sőt még rá is fizetne, másrészt azonban a m. k. államkincstár ezáltal kevesebb kiadást ér el, a mi azonban nem virágozhatik teljesen, miután a kisárudák központossáttatnak, mely pontra még visszatérünk alkalom adtán.

De magukra a nagytőzsdékre visszatérve először is fel kell említenünk, hogy egy modern praktikus és minden tekintetben hasznos átalakításra sürgős szükségük van. A nagytőzsdek mostani alakja elavult, ugyanaz maradt mint régente, midőn a fővárosban a mai forgalomnál alig a hatodrésztét fogyasztották.

Kistőzsdevel kapcsolatban annyiban felelt meg akkoriban a szükségnek, hogy oly nagytőzsdék nem léteztek és nem is létezhettek, hol mindent kaphattak. Midőn Magyarországon bevezettek a dohányegyedárúságot, akkor ez volt az indító ok és semmi esetre sem vonták figyelembe a megtakarítást.

Az idők folyamán, midőn a fogyasztás magasra emelkedett, maguk a nagytőzsdések voltak azok, a kik nevéstégesen csekély jutalék-ajánlatokkal, csupán a kicsinybeli árusítás miatt, nagytőzsdét vettek át. Egyidejűleg, idők multán, a főváros területén is létesültek olyan kistőzsdések, melyek a mai kor igényeinek megfelelnek, a mennyiben ők is iparkodnak üzletüknek bizonyos tekintélyt szerezni. Ennek a következményei, a napról napra gyarapodó panaszok, mivel a kistőzsdés egyetlen concurrensét a nagytőzsdésben látja.

Hogy tehát igazá van-e a nagytőzsdésnek, ha kicsinybeni árusítására, a melynek jövedelméből tulajdonképen el, fokozott figyelmet fordít, vagy hogy ha ez az eset nem is állna fenn, azzal nem törődik az elégedetlen tőzsdés, mert ő természetesen csupán az ő érdekét tekint.

A főváros nagytőzsde-tulajdonosainak már ideje volna ezen körülményekre gondolni, miután a nagytőzsdék fenntartása a mostani alakban, a jövőben lehetetlen lesz. Helyesebbnek tartjuk s már most gondolunk arra, hogy praktikus ujtásokat hozzanak létre, minthogy bevárnók míg az események bekövetkeznek. Ugy látszik, a nagytőzsdések között azon vélemény uralkodik, hogy a pénzügyminiszterium soha sem egyeznek a jutalékok emelésébe. Ez teljesen helytelen. A pénzügyminiszteriumban mindenekelőtt modern és praktikus irányt óhajtanak az árusításnak adni. A nagytőzsdések mindedig

még nem kíséreltek meg a tényállást a miniszterium tudomására hozni és munkájukért megfelelő jutalékokat kérelmezni. Ha a vidéken az elárusítási körülmények olyanok, hogy a legtöbb nagytőzsde-tulajdonos, nagytőzsdéje jövedelméből élni képtelen, a dolgot még mindig nem találjuk oly rossznak, mint a fővárosban, mert a kistőzsdé, melylyel a nagytőzsdé-tulajdonos a vidéken bír, szükség tárgya. De itt, hol a szörnyű magas üzletber gyakran elnyeli az ilyen alacsony jutalekot, a nagybani eladás egészen más módon törtenhetik.

Ha a nagytőzsde nincs összekötve kistőzsdével, akkor azok lehetnek udvari helyiségek, kevésbé élénk utcákban is, akkor sem a villamos ivlámpára, sem a fényes kirakatra nincs szükség, a kiadások nagyban apadnának és a nagytőzsdés képes lenne arra, mire ma nem képes, t. i. üzlete jövedelméből megélni. A tőzsde lényegének ujjaalakítása a fővárosban erősen halad, ha némelyek ezt nem is veszik észre. Nem a mi dolgunk ezen embereket arról meggyőződtenni, csak annyit akartunk mondani, hogy a tőzsdések minősége a régebbiekhez viszonyítva, sokkal jobb és hogy dacára a főváros kiterjedésének, a 10 kerületben jelenleg 960 kistőzsde létezik azon 1200 áruval szemben, kik 5 évvel ezelőtt léteztek. Ezen körülmény mutatja, hogy a szervezet reorganisatio megvalósul. És végre is a főváros nagytőzsdésének csak kellemes lehetne, ha kizárólag nagybani eladásuknak szentelhetnék magukat és a kistőzsde jövedelmére nem volnának ráutalva. Alig hinnők, hogy a nagytőzsdések kérelme, árusítási jutalékok emelése érdekében az általunk megpendített értelemben sikertelen volna.

A dohány-kisárusoknak.

Mialatt lapunk, mely 5. évfolyamát érte el, azon fáradozott, hogy a dohány-kisárusok helyzetén segítsen és az őket, ugy morálter, mint materialiter megillető jogokat megszerelze, azalatt Bécsben egy csapással mindazt megcsinálták, a mi után évek óta vágyódtunk.

A bécsi dohányárusok, mindjárt szaklapuk megjelenése után egyesületet alkottak, mely most már a vasárnapi munkaszünet behozatalával életbe lépett. Ez a bécsi dohányárusok egyesülete feladatául tüzte ki:

1. Tagjaít mindenkor segíyezni.
2. Betegség esetén anyagi segélyben részesíteni.

3. Takarekosságra szoktatni az árusokat egyrészt azért, hogy olcsó kamatra pénzt adnak kölcsön, másrészt pedig a megtakarított összegek célszerű elhelyezésével.

4. A dohányárusok tekintélyét emelni, annyiban, hogy a hatóságoknál oda fognak hatni, miszerint elarusítási engedélyt csak az kaphasson, a ki az árudát állami elarusítóhelynek, nem pedig mulatóhelynek tekinti.

5. Oly iskolát alapítani, melyben hölgyek, kik a dohány elarusításnak szentelik magukat, szakszerű oktatásban részesülnek.

Ezen célját az egyesületnek es meg sok egyebet pl. a szolgálk elhelyezését, a mi szinten az egyesület hatáskörébe tartozik, talán meg most szépséssel fogadják, miután a mi dohányárusaink eddig meg nem gondoltak arra, hogy helyzetükön javítsanak. A mit azonban nálunk lehetetlennek tartunk, azt ott keresztül viszik, ahol erős akarat és összetartás már magukban veve is biztosítja a sikert.

Nem akarunk azonban tovább időzni annál, hogy mások mit csinálnak, miután nálunk az állapotok megváltozása feltétlenül szükséges. A dohányárus kiváltságos helyzeténél fogva, a mit a kereskedő világban elfoglal önönmagára van utalva.

Igen sokszor tárgyaltuk már emez ügyet, de nem küzdhetünk eléggé sikeresen amaz indolencia ellen, melylyen a dohányárusok nagyrésze működésünket fogadja. Ezért jávult csak annyiban a helyzet, a mennyit egy lap olvasói érdekében kell, hogy megtegyen és a körülményekhez kepest sikeresen el is végzett.

Czeltalan lenne, ha az ezalatt elmúlt és elvesztegetett időről beszélne s ezért helyesebbnek tartjuk, ha inkább a jelenre és a jövőre gondolunk.

Nagy dolog előtt állunk, ezt megvalljuk, t. i. nálunk is létesíteni akarjuk azon egyesületet, mely Bécsben már megvan. Ott két kisárus kezdeményezte a dolgot és az első gyűlésen körülbelül 200 árus volt jelen, ez igen nagy szám, ha meggondoljuk, hogy Bécs árusainak ez egy harmadrésze. Nem tekintünk el a nehézségektől és kénytelenek vagyunk épen azokat indolentiával vádolni, a kik legtöbbit tehetnek ez ügyben; mindamelllett nem riadunk vissza attól, hogy ezen egyesület létesítését kezünkbe ve-

gyük és reméljük, hogy a dohányárusok között szólunk, ugy a hölgyekhez, mint az urakhoz, nem lesz egy sem, ki segédkezet nem nyujtana ezen mindnyájukat érdeklő ügyben

Mindenekelőtt arra fog ezen egyesület ügyelni, hogy tagjain semmifele serelem ne essék. Oly esetek, mint a minők multkoriban történtek, hogy szállítóleveleket nem akartak kicserélni, nem törtenhetnek meg, ha azt az egyesület venné a kezébe.

Másodsorban említjük a takarek- es előlegpenztárt, mely nagyon szükséges minden árusra nevez. Láthatjuk tehát, hogy az árusok kezében van a saját ügyük, javíthatnak rajta, csak akarni kell. A mikor egy dohányáruson valami jogtalanság esett, egyik a másikhoz futott tanácsért, de nem volt sohasem vezetőkez, mely a helyes utat megmutatta volna, aztán meg a nagytömeg nem volt szervezve s így nem csoda, ha minden kísérlet csütörtököt mondott.

Miert várjunk, szenvedünk, túrjunk tehát? Hát vajjon nem akadályozhatjuk mindezt meg? A dohányárusok összege hatalom lenne, az egyesek azonban nem számítanak.

Elvárjuk a dohányárusoktól, hogy belepési nyilatkozataikat, javaslataikat, határozataikat hozzánk beküldik s úgy hisszük, akkor mi sem végeztünk eme sorok közzétételével fölösleges munkát. Fel tehát a munkára!

A magyar kir. szabad. osztály-sorsjáték kezelési szabályai.

A magyar kir. szabadalm. osztály-sorsjáték ügyvitelére a következő határozmányok szerint történik. A sorsjáték, valamint a játszó közönség érdekeinek közvetlen felügyeletére és ellenőrzésére a magyar kir. pénzügyminiszter egy állandó ellenőrző hivatalt rendel ki, melynek szervezetét és hatáskörét ugyancsak a magyar kir. pénzügyminiszter szabja meg.

1. §. **A sorsjáték beosztása.** A magyar királyilag szabad. osztály-sorsjáték tervszerűen 100,000 sorsjegyből és 50,000 hat osztályba osztott nyereményből áll.

2. §. **Nagy-elarusítók és kiselarusítók.** «A m. királyilag szabadalmazott osztály-sorsjáték igazgatósága» a sorsjegyeket az általa kinevezett nagyelarusítóknak adja át, a kik azokat a maguk al-elarusítóknak szállíthatják. A fő-elarusítók üzletvezetésének a jelen szabállyal meg-egyezőnek kell lennie és a fő-elarusítók kötelesek erre az al-arusítókra is szorítani.

3. §. **A sorsjegyek minősége.** Minden sorsjegy az 1-től 100,000-ig menő számok egyikével van ellátva. A kibocsátandó sorsjegyek: egész-, fél-, negyed- és nyolczad-sorsjegyek lesznek. A fél-, negyed- és nyolczad-sorsjegyek a számok mellett — megkülönböztetés kedvéért — betűkkel (A. B. C. sat.) lesznek ellátva. Minden egész és részsorsjegy, érvényessége jeléül a magyar állam czimerével van ellátva ézen nyomtatott aláírással: «Magyar kir. szabadalm. osztály-sorsjáték igazgatósága.»

4. §. **A sorsjegyek ára.** A sorsjegyek ára — mindegyik osztálynál — ugy a mellékelt tervben, valamint az egész s illetve részsorsjegyeken el van tüntetve s ezen arakban az elarusítási illetmények is befoglaltatnak. Az elarusító a vidéki érdekelteit felül a postai szállítás és a nyeremény-kimutatás czimén felmerült kiadásait igényelheti.

5. §. **A sorsjegyek megújítása.** Miután minden sorsjegy csak azon osztályra érvényes, a melyre szól, a játékosoknak a ki nem húzott sors-

jegyeiket osztályról-osztályra érvényes egy új, hasonló számmal és betűvel ellátott sorsjeggyel, ugyanazon fő-, illetve al-elarusítónál kell váltaniok, a kiktől a megelőző osztálybeli sorsjegyet vették a tervszerinti ár (betét) megtérítése mellett. Ezen beváltásnak az előző osztálybeli sorsjegy visszaadása mellett — a megújításra való igény elvesztésének terhe alatt — legkésőbbben 8 nappal az illető osztály húzása előtt kell megtörténnie. Ha a játékos ezen szabály követése mellett sem kaphatja meg a fő- s illetve al-elarusítótól a fentebb megállapított időben az általa követelt megújítási sorsjegyet: akkor a megelőző osztálybeli sorsjegyek benyújtása és a betéti ár megfizetése mellett azonnal az osztály-sorsjáték igazgatóságához kell fordulnia. Ha az igazgatóság nem lenne abban a helyzetben, hogy neki az őt megillető megújítási sorsjegy megismeresse: ugy a játékosnak az eddig játszott számokra való minden igénynek elvesztése mellett, igénye van két mas. ezen sorsjáték valamennyi következő osztályaira szóló egész-, s illetve részsorsjegyeknek, ingyen való szállítására vagy azok értékére.

6. §. **Külön szerződések.** A jelen szabályzattal eltérő különleges meg egyezések, melyek a játékosok és a fő- vagy al-elarusítók közt a betét megtérítésére, megújítási sorsjegyek szállítására sat. vonatkoznak: csakis az illető szerződő felekre nézve kötelezők; ezekből sohasem származtatható lekötelezettség a Magyar osztály-sorsjáték igazgatósága irányában, vagy (ha a sorsjegy al-elarusítótól vétetett) a fő-elarusító irányában.

7. §. **Vétel- és postasorsjegyek.** Azon sorsjegyekért, melyek csak a sorsjáték folyamában, tehát nem az első osztály húzása előtt szereztek meg (vételsorsjegyek), a korábbi osztályok betétei (az elarusítási díj befoglalásával) pótlólag kifizetendők. Tehát egy II. osztályú sorsjegy ára 32 korona, III. osztályúé 64 korona, IV. osztályúé 104 korona., V. osztályúé 136 kor. és VI. osztályúé 160 korona.

Miután valamely sorsjegynek bármelyik osztályban történt kihuzása által ez a sorsjegyszám a további játékokban többé részt nem vesz, annál fogva ezen sorsjegyek helyébe más sorsjegyek szerezhetők meg (postsorsjegyek), melyek azonban szintén vételsorsjegyek s mint ilyenekért fizetendő meg az ár (betét.)

8. §. **Huzás.** A húzások Budapesten történnek, nyilvánosan, a magyar kir. kormány küldöttének felügyelete és egy kir. közjegyző közbenjötté mellett. Hasonló módon történik a húzást megelőzőleg a számoknak és nyereményeknek megszámolása és átnevezése, keverése és a két kerékbe (a számok és nyerők kerékbe) való beontás.

Minden osztályban épen annyi számok húzatnak ki a számkerékből, mint a mennyi nyeremény a szemben álló nyereménykerékben van. Mindkét kerékből egyidejűleg mindenkor egy szám és egy nyeremény vétetik ki, s mindkét lapocská egymásba ha tva, egy hivatalos őrizet alatt maradó zsinórra fűzetik fel. A zsinórnak e tekintetbeni állapota donti el legutolsó fokon a kérdést, hogy valamelyik szám mily nyereményrel húzott ki. A számok és a nyeremények az összehajítás előtt hangosan kikáltandók és azonnal leirandók. A VI. osztály húzásának bezárásával a számkerékben megmaradó számok üres számok (Nieten).

9. §. **Nyereményjutalom.** A mellékelt terv szerint a VI. osztályban kitétt 600,000 korona praemium azon sorsjegyet illeti meg, a melyre az ezen osztály 480 főnyereményeinek legutóljára kihuzott nyereménye esik. Ez a 480 főnyeremény a következő nyereményekből áll: 1 a 400,000, — 1 a 200,000, — 1 a 100,000, — 1 a 60,000, — 1 a 40,000, — 2 a 30,000, — 3 a 20,000, — 20 a 10,000, — 50 a 5,000, — 400 a 2,000 koronával.

A legnagyobb nyeremény e szerint a legzserencésébb esetben 1 millió korona.

10. §. **Nyeremény kimutatások.** Minden húzás befejezése után azonnal nyomtatott, hivatalos aláírás és czimrel ellátott, számok szerint rendezett nyeremény-kimutatások fognak a fő-elarusítókhoz kibocsátatni, hol azokat a játszó megtekinthetik.

11. §. **Nyeremény kifizetés.** A nyereményeknek és a praemiumnak kifizetése az illető osztályhúzás befejezése után 14 nap múltával, a sorsjegyben megjelölt elarusító által a nyerő sorsjegy visszaadása és 20% levonása mellett fizetetik ki. Ha a kifizetés nem történik meg: ugy a játékosnak a sorsjegyet azonnal, minden-

esetre pedig az illető osztály huzasának befejezése után 3 hónapon belül az alólt Magyar osztályorszáti igazgatóságához kell benyújtania. Utóbbi a nyeresémi kielégítést — a mennyiben az tervszerűen alaposnak találhatik — eszközölni fogja. Csakis a nyerősorsjegy kiszolgáltatása mellett lehet követelni a Magyar osztályorszáti igazgatóságtól a nyeresémi kifizetést.

12. §. **Eltévedt sorsjegyek.** Ha egy sorsjegy eltévedne, úgy erről a játékosnak azonnal jelentést kell tennie azon elárústól, a kitől a sorsjegyet szerezte. Ez utóbbi erről a Magyar osztályorszáti igazgatóságtól értesíteni fogja. Ha az ily módon bejelentett sorsjegyre nyeresémi esett, s a sorsjegy a 13. §-ban megállapított határidőben be nem mutatatik, úgy — a mennyiben azt semmi nem akadályozná — a nyeresémi kifizetése az elvesztést bejelentő részére foganatosítatik.

13. §. **A nyeresémi elvesztése.** Mindazon nyeresémi nyerek, melyek az illető osztály utolsó huzási napjától kezdve számítható 3 hónapi határidő leteltéig fel nem vétetnek, elvesznek s ezzel a kifizetés iránti minden igény megszűnik.

14. §. **Foglalás nyeresémi nyerekre a hitelezők által sohasem vezethetők.** Ha azonban a nyerősorsjegy birtokosának vagy ily sorsjegy elvesztése bejelentőjének (12. §) jogos vagy kizárólagos igénye mások által peressé vétetik: ezeknek jogában áll az illető nyeresémiösszeg lefoglalását a bíróságnál kieszakolni.

15. §. **Felszólalások a játékosok részéről a Magyar osztályorszáti igazgatóságához intézendők, melyeket ez el fog intézni.** Ha ez az elintézés nem a felszólaló javaslatának megfelelőleg ut ki, a felszólalónak jogában áll az állami elnörző hivatalhoz s a mennyiben ennek intézkedésével megelégedve nincsen, az illetékes bírósághoz fordulni.

16. §. **A tervezet kézbesítése.** A fő- s illetve al elárústók kötelesek minden érdeklődőnek ezen tervezet egy példányát kézbesíteni. Valamennyi határozmányoknak szoros követése mellett az érdekelte magát minden határnyitól megóvhatja.

Magy. kir. szab. osztályorszáti igazgatóság.

Szerkesztői üzenetek.

J. M. urnak, N.-Sz. Bezárhatja az üzletét a zsidó unnepek alatt, ha ugyanazon hazba egy alkalmas helyiségben árut ad eladásra. Ez úgy kis-, mint a nagyárusoknak szól. Ezen rendeletnek annak idején az orth. sídó hitközség közbenjárására adta ki a miniszterium.

F. J. urnak P-ben. Nem történt önön semmiféle jogtalanság. A pénzügyigazgatóság nem szólíthatja fel ont a bérösszeg fizetésére. A ki a bérösszeget nem fizeti pontosan, annak árúdját felmondják. Ennélfogva az árusok dolga a terminus szigorú betartása.

B. I. A-ban. Szégyelje magát! Az utolsó proletár sem lenne arra képes, hogy egy szaklapot, mely éjjel-nappal érdekében dolgozik, mindenféle kifogással becsapni. És ön nagyárus?

B. Z. Bpest. Appellálhat, de ez nem használ ügyének.

R. B. Bpest. Az illető ur nem oly »szigorú«. Ha majd beszél vele, meggyőződhetik róla, hogy kevés oly szeretetreméltó hivatalnok van, mint ő. 10—1 óráig.

R. E. Czikket közöljük. Délután látogasson fel hozzánk.

W. G. G-ben. Jobbulást. Ügye a napokban dől el.

Szerkesztő: Heltai Nándor.

36825.97.

Árlejtés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium folyó évi augusztus 12-én 67675. sz. alatt kelt magas rendelete értelmében Szeged városában az 1897. évi november hó 23-án uredésbe jövő dohány-különlegességi árúda kezelésének betöltése czéljából, zárt írásbeli ajánlat mellett 1897. évi október hó 10-én délelőtt 10 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökének hivatalos helyiségében verseny-tárgyalás fog tartatni. Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők

által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni és a dohány-különlegességi árúda kezelése annak fog átadatni, ki a legcsekélyebb eladási díjat fogja követelni, mindazonáltal a kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mert ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány-különlegességi árúda az árúda kezeléért 3, azaz három százalék tözsdíjat élvezett.

A szegedi dohány-különlegességi árúdanak 1894. évben 67445 ft 65 kr., 1895. évben 68478 ft 45 kr. és 1896. évben pedig 67957 ft 15 kr. frt ágy-forgalma volt és anyag-szükségletét közvetlenül a szegedi m. kir. dohány-árúda-raktárból szerzi be.

A kincstár az árúdanak bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít és ez okból későbbi kérvények az eladási díj utólagos felemeléséért tekintetbe vétetni nem fognak, — úgy kárpótlási igények sem támaszthatók.

Köteles vállalkozó a dohány-különlegességi árúdat 1897. évi november hó 23-án az eddigi kezelőtől a szabályok szerint átvenni, továbbá a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 4 napi tartalek-készletet 1500 ft értékben beszerezni és folyton érintetlen teljességben tartani, azonkívül a napi eladásra szükségelt gyártmány-mennyiséget is beszerezni.

A pályázók kötelesek bánatpénz fejében 200, azaz Kéttözséd frtot készpénzben, vagy a szabályok szerint biztosítékul elfogadható értékpapirokban 50 kros bélyeggel ellátott sajátkezűleg aláírt, lepecsételt ajánlatokhoz csatolni, vagy pedig ezen összeget valamelyik állami pénztárnál készpénzben lefizetni, az arról szóló nyugtát az ajánlatához mellékelni és az ajánlatot ezen cím alatt: »Ajánlat a szegedi dohány-különlegességi árúda elnyeréséért« legkésőbb 1897. évi október hó 10-én délelőtt 10 óráig a szegedi kir. pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtani.

Szegeden, 1897. szept. 6-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

A deési m. kir. Pénzügyigazgatóságtól.

31731. szám
IV. — 1897.

Ajánlati hirdetmény.

A deési m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a lekenezei dohánynagyárusnak lemondása folytán uredésbe jött dohány-nagyárúda kezelésének biztosítása vegett írásbeli ajánlatok utján 1897. évi október hó 4-én d. e. 9 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében versenytárgyalás fog tartatni. Az írásbeli ajánlatok 1897. évi október hó 3-án déli 12 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél személyesen vagy posta utján benyújtandók.

Az eddigi dohány-nagyárus, ki egyszersmind a bélyeg- és váltó-úrlapok eladását is $1\frac{1}{10}\%$ tözsdíj mellett eszközölte, a nagyárúda kezeléseért a közönséges anyag nagybani elárústása után 80 100% azaz nyolcvanzsázad százalék tözsdíjat élvezett.

A dohány-nagyárúda 1896. évi nyers forgalma közönséges anyagot illetőleg 28.234 ft 30 kr., bélyeg- és váltó-úrlapokban 1853 ft 50 kr.

A pályázók kötelesek bánatpénz fejében a fent kijelölt esonkithatlan dohány-anyagkészlet értékösszegének megfelelő 10% azaz 70 frt (Hetven) a deési kir. adóhivatalnál készpénzben vagy allampapirokban, esetleg állami biztosítékul elfogadható más értékpapirokban, melyek azonban a tözsdén jegyzett érték 20% -ának levonása mellett fogadlatnak el — pénzügyi letétbe helyezni, az arról szóló eredeti nyugtát a biztosíték visszafizetése czéljából megtartani, ellenben annak törvényszerinti hitelesített masolatát a fentebb meghatározott nap déli 12 óráig benyújtandó 50 kros bélyeggel ellátott lepecsételt és sajátkezűleg aláírt ajánlatiához mellékelni és magát az így ellátott ajánlatot a következő cím alatt »Ajánlat a Lekeneze Községben megürült dohány-nagyárúda elnyerése iránt« a deési m. kir. pénzügyigazgatóság főnökének saját kezéhez bekuldeni, vagy átadni.

Egyebekben a dohánygyártmányok eladására vonatkozó s ezen pénzügyigazgatóságnál megtekinthető szabályok mérvadó.

Deesen, 1897. szeptember hó 11-én.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

24829. szám.

VII. — 1897.

Ajánlati hirdetmény.

A löcsei m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírre tétetik, hogy O-Lublón a dohány-nagyárus valamint a magas kincstár részéről történt felmondás folytán f. évi november 11-ével uredésbe jövő dohány-nagyárúda betöltése czéljából e nevezett kir. pénzügyigazgatóságnál 1897. évi október hó 7-én délelőtt 9 órakor zárt írásbeli ajánlat utján versenytárgyalás fog tartatni.

Az eddigi dohány-nagyárus az árúda kezeléért $2\frac{1}{10}\%$ tözsdíjat élvezett.

A dohány-nagyárúda 1896. évi összes forgalma 24.803 ft 90 krt. azaz huszonnégyezernyolcvanzsázahárom frt 90 krt tett, melyből a fogyasztóknak való saját elárústása 1128 ft 62 krt, a limitó mérsékelt árú dohányra 46 frt 40 kr. és a hozzáutalt kisárusokra 23.628 frt 88 kr. esik; a dohány-kisárusok száma 88; megjegyeztetik, hogy a dohány-nagyárúdaival a bélyeg- és váltó-úrlapok eladásának kötelezettsége és $1\frac{1}{2}\%$ -nyi ellátási jutalék mellett egybe van kötve, melyeknek 1895. évi forgalma 4757 frtot tett ki.

A dohányanyag a kassai dohányáru raktárból, a bélyegjegyek és váltó-úrlapok pedig az O-Lublói kir. adóhivatalból szerzendő be. A kincstár az árúdanak bizonyos meghatározott jövedelmet nem biztosít.

Köteles leendő vállalkozó az árúdat a kitűzendő napon átvenni s a meghatározandó készletet tartani. A dohány-nagyárúda és azzal egybekötött kis dohánytözsdé O-Lubló város központján száraz bolti és raktári helyiségben személyesen kezelendő és az előirt szabályszerű könyvek vezetendők.

Olyan ajánlatok, melyek ezen kellekekkel nem birnak, vagy más pályázók ajánlatára hivatkoznak, valamint azok is, melyek határozatlanul szerkesztvők, végre utőajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. Táviratok ajánlatokul el nem fogadtatnak.

A beérkező ajánlatok a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumhoz felterjesztendők lévén, azon pályázók bánatpénzei, kiknek ajánlati el nem fogadtatnak, az ajánlatok beérkezésével fognak visszaadni, az elfogadott ajánlattevő bánatpénze ellenben az érintetlen készletben tartandó anyag beszerzéséig visszatartatik. Ha a vállalkozó a nagyárúdat a kitűzött idő alatt át nem veszi, vagy ajánlatától később visszalép, bánatpénzét elveszti s új pályázat fog nyitattani.

A mérvadó részletes feltételek a pénzügyigazgatóságnál megtekinthetők.

Löcse, 1897. évi szeptember hó 13-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny s igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönyé**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindamelett nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágának, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem, hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki e lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki e lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen célt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvitelére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.